

Pärnu Nüüdismuusika Päevad | Pärnu Contemporary Music Days
Neljapäev | Thursday 9.1.2014
Pärnu Keskraamatukogu saal | Auditorium of Pärnu Central Library

Christian M. Fischer (1973)
Brahmavihāra - neli vaimset seisundit | Brahmavihāra - four mental states 2014

Mari Targo viiul | violin
Helena Tuuling klarnet | clarinet
Christian M. Fischer elektroonika | electronics

Brahmavihāra on neljaosaline teos, mis põhineb Christian M. Fischeri arendatud notatsioonisüsteemil Motion Graphic Notation. Tegemist on nelja budistliku vooruse ja neist tuletatud meditatsioonipraktikaga:

mettā, armastav headus või heasoovlikkus
karunā, kaastunne
muditā, empaatiline rõõm
pekkhā, meelerahu

Teose osad ei ole siiski selgelt määratletava struktuuriga. Pigem on tegu audiovisuaalse, ilma alguse ja lõputa, pidevalt muutuva teadvuse vooluga. Teose partituur kujutab enesest reaalses genereeritud animeeritud graafikas videot, mida näevad üheaegselt nii muusikud kui ka kuulajad. Erinevad värvid tähistavad erinevaid instrumente: kollane on seotud viiuli, punane klarneti ja sinine laivelektronikaga. Olgugi et selline notatsioon annab mängijatele teatud vabaduse, on esitus siiski kaugel vabast improvisatsioonist. Õige esituse aluseks on graafilise partituuri kõigi parameetrite analüüs. Seetõttu on esitajate tegevus ka publikule selgelt läbinähtav ja mõistetav. Kontserti toetab Saksamaa Liitvabariigi Suursaatkond.

Brahmavihāra is a piece based on Motion Graphic Notation. It deals with four Buddhist virtues and the meditation practices made to cultivate them. Namely: *mettā* / loving-kindness or benevolence, *karunā* / compassion, *muditā* / empathetic joy and *upekkhā* / equanimity. Therefore the piece is divided into four parts. Each part does not represent a clearly defined structure like for instance a sonata. Each part is rather a stream, a stream of consciousness in an audiovisual sense, that is continuously changing without a specific beginning or end. The four scores are videos with generated and animated graphics that are shown to audience and performers alike. Individual instruments can be distinguished easily by color. Yellow corresponds to the violin, red to the clarinet and blue to the live electronics. A notation like that leaves the performers a certain freedom. However, the performance is far from free improvisation. The analysis of the graphic score and all its parameters is the basis of a reasonable performance. The actions of the performers are thereby clearly transparent and comprehensible for the audience. The concert is supported by the Embassy of the Federal Republic of Germany.